

Full diocesà

8 de gener del 2023

p4 — Sant'Egidio: dinar de Nadal amb els vulnerables a Manresa

p5 — Èxit d'una iniciativa de pregària i difusió de la Paraula entre els joves del bisbat

El Baptisme del Crist - Patrick Joseph Tuohy (1922)

De l'Epifania al ministeri públic de Crist

Els cristians, que seguim el calendari litúrgic, acabem avui el temps Nadal, que inclou com a epíleg un breu «Temps d'Epifania» entre l'Epifania i, avui, el diumenge del Baptisme del Senyor.

Després d'això, l'Església comença un nou temps, anomenat, en llatí, *Tempus per annum*, que es tradueix literalment per «Temps de durant l'any». És un moment en què l'Església s'enfoca en la vida de Crist i el seu ministeri públic, utilitzant el color litúrgic verd.

Aquest color simbolitza un període de regeneració i renovació, temes relacionats tant amb la infància de Jesús com amb el seu ministeri públic.

El «temps de Nadal», que avui acabem, continua essent un dels períodes més curts de l'any litúrgic i és bo de continuar meditant sobre la bellesa de l'Encarnació i la seva importàn-

cia en les nostres vides. Popularment, i per raons històriques, aquesta contemplació s'estén fins al 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor.

L'Església celebra com a Epifanies tres manifestacions de la vida de Jesús: l'Epifania davant els Mags d'Orient (manifestació als pagans), Epifania del Baptisme del Senyor (manifestació als jueus) i l'Epifania de les Noces de Canà (manifestació als seus deixebles).

En els nostres dies, el diumenge després del Baptisme del Senyor es llegeixen evangelis que aprofundeixen el tema de la revelació de la identitat de Jesús, com a epíleg de l'Epifania. En el cicle A, el testimoni de Joan Baptista: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món» (Jn 1,29). En el cicle B, la continuació d'aquest evangeli, amb el primer relat de vocació dels deixebles (Jn 1,35ss). En el cicle C, les Noces de Canà.

«Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer»

Baptisme del Senyor / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

(42,1-4.6-7)

Salm responsorial

Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.

[28]

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

(10,34-38)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que

tu em bategis. Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.»

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

(3,13-17)

«No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins a haver-lo implantat a la terra»

Tot el que és bo de fer

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús demana a Joan de complir amb «tot el que és bo de fer». Baixa a la profunditat de l'existència humana i rep el baptisme en el riu Jordà.

No li calia pas un bateig de penitència i conversió, però es posa a la fila per observar el pla de Déu i actuar semblantment a la manera de procedir dels homes i dones d'aquest món.

El cel obert assenyala que en Jesús s'esquinça el vel que separa el Creador i les creatures. Acceptant el baptisme, l'Anyell de Déu es compromet en l'obra de la redempció, la del qui lleva els pecats del món.

L'entrada en les aigües baptismals i la consegüent eixida és el primer esbós de la mort a la creu i la posterior resurrecció. Amb aquest signe, Jesús reforça la crida de Joan a la conversió i encoratja els qui vacil·len.

Batejar un infant és sembrar-li la llavor del Crist —per l'acció de l'Esperit que, com l'aigua, davalla damunt seu— a fi que creixi i doni fruit. El baptisme —inici de la nostra redempció— ens fa néixer de nou i de dalt, participant de la filiació divina.

La teofania o manifestació divina del Jordà inaugura una nova etapa de la vida de l'Anyell immaculat, confirmada per la veu del Pare.

Jesús, el Fill estimat en qui Déu s'ha complagut, ens ensenya a fer tot el que és bo de fer.

La imatge

L'anada de Jesús al Jordà per fer-se batejar per Joan és com una mena d'investidura per a iniciar la seva missió alliberadora. Jesús, ungit amb l'Esperit Sant i com a Fill estimat en qui el Pare s'ha complagut, s'erigeix com a capdavanter i es donarà a si mateix per nosaltres a fi de fer-se un poble ben seu, apassionat per fer el bé (cf. Tt 2,14).

Baptisme de Jesús (1840/50)
Grigory Gagarin

Agenda

Litúrgia de les hores: Setmana I

9 dilluns

—Sant Eulogi de Còrdova, prev. mr.
He 1,1-6/Salm 96/Mc 1,14-20

10 dimarts

—Sant Agató, papa
He 2,5-12/Salm 8/Mc 1,21b-28

11 dimecres

—Sant Higini, papa mr.
Beata Anna Maria Janer, rel. fund.
He 2,14-18/Salm 104/Mc 1,29-39

12 dijous

—Santa Tatiana, mr.
—Sant Arcadi, mr.
1S 4,1-11/Salm 43/Mc 1,40-45

13 divendres

—Sant Hilari de Poitiers, bisbe i dr.
He 4,1-5.11/Salm 77/Mc 2,1-12

14 dissabte

—Sant Joan de Ribera, bisbe
He 4,12-16/Salm 18/Mc 2,13-17

8 Diumenge II/cicle A

—Sant Pau, primer ermità
—Sts. Habacuc i Miquees, profetes.
—Sant Maur (Maure o Mauri), abat
Jornada de la Infància Missionera
Is 49,3.5-6/Salm 39/1C 1,1-3/Jo 1,29-34

Comunitat Sant'Egidio: 350 persones a Manresa al dinar de Nadal per a persones vulnerables

El dia 25 de desembre, 350 persones van seure a taula a Manresa convidades per la Comunitat de Sant'Egidio. Els espais que les van acollir foren l'església de les germanes Caputxines, la Casa de la Pau (seu de la Comunitat de Sant'Egidio) i l'Escola JOVIAT. Entre aquestes persones hi havia refugiats d'Ucraïna, l'Afganistan i Síria, infants vulnerables i llurs famílies, ancians, nous europeus... Va ser un Nadal en el qual ningú no en fou exclòs. En temps de Jesús no hi hagué lloc per a aco-

llir l'infant, però aquests dinars volen ser una resposta al fet que per Nadal hi ha d'haver lloc per a tothom.

Just enguany feia quaranta anys del primer dinar nadalenc que Sant'Egidio va organitzar a l'església de Santa Maria in Trastevere, a Roma. Aleshores van ser 47 les persones assegudes en aquella taula, però aquest any han estat milers i milers les qui arreu del món hi han participat. A casa nostra els àpats s'han celebrat a Manresa, Barcelona, Gavà i Tarragona, reunint 2.000 persones.

A Manresa vam veure asseguts a la mateixa taula persones refugiades d'Ucraïna amb persones russes brindant juntes per la pau. «El món hauria de ser així», va dir un dels convidats en el moment del brindis. «És un dinar de família», afegí una de les ancianes que hi participaren i que durant tot l'any rep la visita dels joves voluntaris de Sant'Egidio. Junts van compartir els típics canelons, pollastre amb prunes, torrons i, com no podia ser d'una altra manera, el Pare Noël portà un regal personal a cadascú.

Aquest és el desig que expressa una taula com aquesta: un desig de bé, salut i pau per a tothom. El desig de pau continuà el dia 1 de gener del 2023 amb una concentració per la pau que tingué lloc a Manresa, a la Plana de l'Om, a les sis de la tarda, unint-se així a la Jornada Mundial per la Pau convocada pel Sant Pare.

Recepció de Nadal al palau episcopal

Com és tradicional en aquestes dates, el 23 de desembre es va celebrar la recepció de Nadal a la sala de Sínodes del palau episcopal de Vic. El vicari general, Mn. Josep Maria Riba, en representació de tota la cúria, del capítol de canonges de la catedral, dels preveres de l'arxiprestat de Vic, dels seminaristes, del director i del conservador del Museu Episcopal, va desitjar un bon Nadal al bisbe Romà. El prelat agrai la felicitació i dedicà unes paraules repassant l'any que s'acaba. Mons. Romà Casanova acabà desitjant a tots els presents i a les seves famílies un bon Nadal. La trobada es clogué amb una joiosa cantada de nades davant la imatge del nen Jesús.

Més de 10.000 persones reben la Paraula de Déu al Mercat Medieval de Vic

Èxit de la iniciativa «Maria, Reina de la Pau»

Durant el pont de la Immaculada, en el marc del Mercat Medieval, la Delegació de Joves del bisbat va posar una imatge de la Mare de Déu a l'entrada de la catedral de Vic. Tots els vianants podien expressar les seves peticions a Maria escrivint-les en una cartolina que lligaven en una xarxa darrere la imatge. Després podien agafar un rotllet de paper que contenia un verset de la Bíblia.

Aquesta iniciativa, anomenada «Maria, Reina de la Pau», va tenir un acolliment extraordinari en la seva primera

edició, entre el 8 i l'11 de desembre: més de mil persones van penjar les seves peticions i agraïment a la Verge i es repartiren més de deu mil versets bíblics, a dins i a fora de la catedral.

Les reaccions eren diverses: persones plorant, emocionades; d'altres rient, sorpreses que la frase bíblica s'escaigués tant al moment que passaven. Altres conversaven amb els voluntaris, els quals els convidaven a assistir a recessos o anar a activitats parroquials. Els adults s'estranyaven que l'activitat fos gratuïta; els joves s'encuriosien en veure que una activitat religiosa tenia Instagram (@mariareinadelapau). Centenars de persones es feien fotos amb la Mare de Déu i les compartien. Tothom va mostrar un gran respecte.

Els més interessats eren els infants; quedaven embadalits davant la imatge i s'afanyaven a escriure la seva petició. Una nena de set anys, desafiant la seva àvia reticent, va agafar un paper amb un verset de la Bíblia. En llegir-lo, la seva cara es va omplir d'alegria i va exclamar: «Ho sabia! ¿Ho veus, àvia? Jo m'he de fer catòlica! Em vull batejar.» I tot seguit va córrer a buscar els seus amics perquè també ells agafessin la Paraula de Déu.

Reaccions com aquesta donaven ànims als voluntaris, els quals s'han mostrat molt satisfets amb l'experiència. La seva tasca consistia a preparar les cartolines per a les ofrenes i explicar als vianants l'activitat, convidar-los a agafar la Paraula de Déu, o traduir-la a les persones de parla anglesa. De tant en tant també acollien les històries personals dels visitants, els quals els explicaven coses que els havien passat amb la Mare de Déu o anhels profunds del seu cor. L'últim dia van resar un rosari al carrer, davant la imatge de Maria.

La clausura de l'activitat tingué lloc a la capella del Seminari amb una missa, on totes les intencions foren ofertes sobre l'altar. Vist l'èxit de la iniciativa, l'equip organitzador ja prepara la de l'any vinent.

César Lumberras i Almudena Ariza, alguns dels premiats

Els guardonats amb els Premis Bravo! 2022

El jurat designat per la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials (CECS), i constituït a Madrid el 2 de desembre, ha atorgat els Premis Bravo! 2022. Amb aquests guardons, que es concedeixen anualment, aquesta comissió reconeix, «per part de l'Església, la labor meritòria de tots aquells professionals de la comunicació que s'hagin distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics». L'acte de lliurament tindrà lloc el dimecres 1 de febrer del 2023.

Heus ací els premiats:

Premi Bravo! Especial: Fundació VIII Centenari de la catedral de Burgos.

Premi Bravo! de Premsa: Jorge Bustos, columnista d'El Mundo.

Premi Bravo! de Ràdio: César Llumeneres, de la cadena COPE.

Premi Bravo! de Televisió: Almudena Ariza, de TVE.

Premi Bravo! en Comunicació digital: Ecclesia per l'especial «Una visita per a la història».

Premi Bravo! de Cinema: Adolfo Blanco, per la promoció i distribució a Espanya de *The Chosen*.

Premi Bravo! de Música: Manuel Carrasco.

Premi Bravo! de Publicitat: La campanya #30años de Ogilvy per a Decathlon.

Premi Bravo! en Comunicació diocesana: Alberto Cuevas, delegat de la diòcesi de Tui-Vigo.

Diumenge vinent, Jornada de la Infància Missionera

Diumenge vinent, dia 15 de gener, se celebra la jornada anual de la Infància Missionera, amb el lema «Un per tots i tots per Ell». Amb aquesta Obra Pontifícia, els més petits fan costat als missioners perquè més de quatre milions d'infants en les missions puguin accedir a l'educació, la fe, la salut i la defensa del seu benestar.

Infància Missionera és una xarxa internacional d'infants que, amb la pregària i les aportacions, ajuden els missioners en la seva tasca. Així ells són protagonistes de la missió i donen suport als missioners. Demaneu informació a la vostra parròquia i a la Delegació de Missions.

Diplomatura en l'acompanyament del procés de la malaltia

A partir d'aquest mes de gener torna a fer-se el curs de «Diplomatura en l'acompanyament del procés de la malaltia». Aquest curs pretén de capacitar el públic en general i els agents de pastoral de la salut en particular per a desenvolupar una activitat fonamentada en una sòlida formació filosòfica, humanista i teològica, a més de proporcionar els estris i habilitats necessaris per a integrar fe i vida, doctrina i praxi en l'acció pastoral d'acompanyament en el procés de malaltia.

Aquest curs vol donar resposta a la

falta de formació en pastoral de la salut en els diversos àmbits de l'Església i alhora la possibilitat de preparar els agents en la seva tasca d'acompanyar i fer palesa la Bona Nova en aquest «hospital de campanya» que és l'Església.

Enguany es torna a oferir de manera presencial o bé a distància de manera sincrònica. Per a més informació: Ateneu Universitari Sant Pacià / Facultat de Filosofia de Catalunya, C/ Diputació, 231, Barcelona, o bé secretaria.academica@edusantpacia.cat

La Pel·lícula

Broker

Dirigida per Hirokazu Kora-Eda

Corea del Sud, 2022

Intèrprets: Song Kang-ho i Gang Dong-won.

Drama. No recomanada per a menors de 18 anys.

Sang-hyeon és amo d'una bugaderia i voluntari a l'església pròxima, on treballa el seu amic Dong-soo. Tots dos manegen un negoci il·legal: Sang-hyeon ocasionalment roba nadons de la caixa de nadons de l'església amb l'ajuda de Dong-soo, el qual esborra les imatges de vídeo de l'església que mostren que hi van deixar un bebè, i els venen en el mercat negre d'adopció.

Però quan una jove mare, Sota-young, torna després d'haver abandonat el seu filllet, els descobreix i decideix anar amb ells en un viatge per carretera a fi d'entrevistar els possibles pares infèrtils de la criatura. Mentrestant, dos detectius els segueixen la pista.

Malgrat el drama, és una pel·lícula molt humana sobre la família.

Ajudar les persones en la seva integritat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem assistint —ja fa temps— a una promoció de llibertats personals de tota mena. Llibertats pensades —al meu entendre— més com a resposta a qüestions ideològiques que a raons de realitat. Seria digne d'estudi el fet que, tot i venir d'un passat de llarga lluita en defensa dels drets socials, ara, des de molts corrents del pensament, hi ha una promoció dels drets personals d'una manera extremadament subjectiva. I, a més, concebuts d'una manera excloent, com si els drets de cada individu no tinguessin res a veure amb els altres, amb els seus cercles de relació, com la família i fins i tot la mateixa societat. Sembla com si el que va néixer per a la defensa de la col·lectivització social, ara fomenti l'individualisme subjectivista, cada vegada més i més isolador.

Les ideologies absolutitzen una part de la realitat com si fos tota la veritat

Les ideologies tenen com a característica fer seva una part de la realitat absolutitzant-la com si fos la veritat sencera. Per això, quan no es té en compte tota la realitat hi ha el perill d'oblidar la realitat mateixa. I aquesta és la que sofreix; és a dir, les persones són les primeres víctimes de les ideologies. Per als cristians la nostra fe ens duu a mirar la realitat des de Déu; i això implica mirar-la sempre en la seva totalitat, no oblidant mai les persones concretes i defensant el seu bé.

Em temo que la promoció de moltes d'aquestes llibertats, que obliden la integritat de la persona humana i les seves relacions fonamentals, farà moltes víctimes, amb destrosses en els individus, tant en el seu cos com en la seva psicologia o en el seu ésser més íntim, el seu esperit. Espero que ningú no vulgui fer mal als altres. Però també intueixo que les destrosses es produiran. A l'Església ens

pertoca, des del respecte a les institucions polítiques, fer conèixer el nostre parer i denunciar el mal que es preveu. La nostra proposta és ajudar les persones en la seva integritat. L'ésser humà, creat i estimat per Déu, forma una unitat en el seu cos i en el seu esperit. La realitat de la família és l'àmbit fonamental de creixement i educació dels infants, des de la paternitat i la maternitat. L'ésser humà, home i dona, són creats per a la relació amb Déu i amb els altres. Des d'aquestes afirmacions fonamentals pertoca als cristians mirar sempre tothom com a germà en qualsevol situació en què es trobi. També ens concierneix als cristians, com sempre, acollir i acompanyar les víctimes de tota mena, ajudant-les a guarir les ferides amb la misericòrdia divina.

